

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quid sit? parag. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

9. Octavo, sunt etiam hypothecata pro eadem pensione, & damnis res in Fundum (quem vocamus Prædium Rusticum) investæ, sciente Domino, & res in domum (quod vocamus prædium Urbanum) investæ, etiam Domino ignorante, modo ejusmodi res investæ non sint alienæ, & modo sint ibi permanentes, nam propterea merces vendendas non intelligi hypothecatas, licet in domum sint investæ, notat Molina.

10. Nondè denique (quod est pro praxi valde notandum) tacita hypotheca invenitur in omni re, ad cujus conservationem mutatur, seu datur pecunia. Illa enim res ex ejusmodi pecuniæ auxilio conservata remanet obligata pro ea pecunia cum prælatione ante alios habentes priorem hypothecam. Lege hæc distinctus, aliaque huc pertinentia apud Molinam, b alioque.

CAPUT V.

De Deposito.

§. I.

Quid sit Depositum?

1. Depositum est Contractus, quo sola rei custodia alterius fidei committitur. Et quidem, si à Judicetibi ejusmodi custodia committatur, vocabitur Depositum Judiciale; id, quod solet fieri, quando res aliqua litigiosa datur alicui in custodiam, donec his terminetur, nam propterea vocatur etiam Sequestrum. Si inter personas privatas res agatur, Depositum appellatur Depositum Privatam, de quo nobis potissimum erit locutio.

CONTRACTUS.

Vbi de rebus apud Hospitem depositis.

2. Dicitur est Primò (Contractus) quo significatur requiri consentum, tam Deponentis, quam Depositarii. Quare non eo ipso, quod domi meæ aliquid deponis, ego Depositi contractum tecum celebravi, nisi signa ostenderit, quibus Depositum acceptaverim, vel certe, nisi ex officio id in aneris habeam, tunc enim, dum illud officium exerceo, im-

plicitè rem custodire promitto. Hujus generis ferè sunt Navigiorum Domini, Hospitiorumque Administratores; tacite enim Navigantium, Hospitumque res sub sua cura recipiunt: licet satis probabiliter Lessius, e hanc promissionem in his, & similibus non cognoscat, idque propter multitudinem in illa loca, quasi publica, accedentium, indeque recedentium, addens, saltem non esse communiter in usu tantam obligationem custodiendi, nisi ab hospitibus peculiatis cura suarum rerum actu illis commenderetur.

c. Less. l. 2. c. 27. n. 10.

REI.

3. Dicitur est Secundò (Rei) sanè communiter mobilis: non repugnat tamen posse, & immobilia deponi, ut quando vellem v. gr. prædium meum amico custodiendum tradere.

CUSTODIA.

Vbi de expensis pro Deposito factis, & de lucro acquisito ex eodem.

1. Dicitur est Tertio (Sola rei custodia) quo significatur Primò, rem esse realiter tradendam Depositario; neque enim custodiri potest, quod re ipsa non recipitur. Secundò, esse statim restituendam, petente Domino. Tertio, esse restituendam in eodem loco, in quo tradita est; quia, nisi aliud justè fuerit conventum, hæc tria significant illa verba (Sola rei custodia) significatur item, aliquam mercedem esse dandam pro labore custodiae. Vide, quæ dixi in Tractatu de Cambiis. d Significatur denique, pactum, quo Depositarius non teneatur Depositum custodire, vel, quo non teneatur ex dolo, injustum esse, & invalidum, quia est contra naturam contractus Depositarii, adde, esse contra bonos mores, ut notat cum aliis Barthol. c. 8. S. Fausto.

d Supra Tr. 3. de Cambiis c. 3. §. 3.

2. Iisdem verbis illud item significatur, nimirum, per Depositum non transferri dominium in Depositarium, nec illi concedi usum, committitur enim sola custodia. Quod si concedatur usus, jam transibit contractus in Mutuum, vel commodatum, vel locatum.

e Barthol. à S. Fausto in spec. Conf. d. 8. nu. 11.

3. Præterea, ex eo, quod per Depositum non transfertur dominium in Depositarium, colligitur, justè Depositarium exigere expensas factas circa rem depositam v. gr. cir-

ca Equum (excipe, nisi Equo usus fueris) eundemque compenſetur cum expenſis) eundemque Depositarium poſſe ſibi retinere depositum, donec ipſi ſolvantur dictæ expenſæ, ut notat

a Molin. d. 526.

Molina, a nam non tenetur ſuis ſumptibus Depositarius alere, ſeu conſervare rem, quæ nec ejus eſt, nec ab ea emolumentum recipit.

4. Hinc inſuper ſequitur, ut meo depoſito uti nequeat Depositarius, quia res depoſita ejus non eſt, ſed mea. Sunt tamen duæ exceptiones. Primò, quando creditur, uſum non diſplicitur Dominò. Secundò, quando Dominus uſum conceſſit ſaltem tacitè. Tacitè autem concedere præſumitur, quoties deponit rem uſu conſumptibilem, & quæ functionem habet; ſi v. gr. deponit quis apud te pecuniam, vel frumentum, nec interdicit tibi ejus uſum (interdicere mihi videtur, ſaltem tacitè, ſi deponat apud te vinum v. gr. generoſum, vel quid ſimile difficulter reddendum in ſua bonitate, &c.) potes illis uti, quia ex natura rerum hujus generis, præſumitur Dominus, non curare, ſi illis utaris, eaque convertas in Mutuum; jam enim es futurus prompſiſſima omninò æquivalentia reddere ſine mora. Ita Molina, b & Fagundez, cita etiam Layman, d loquens de Officialibus & Magiſtratribus, apud quos Frumentum, & ſimilia deponuntur.

b Molin. d. 524.

c Fagund. in Decal. l. 7. c. 16. nu. 18.

d Layman. l. 3. ſec. 5.

tr. 4. c. 25. nu. 4. conc. 3. alique apud Bonac. d. 3. de contr. q. 14 p. 1. nu. 3. c. Sivo. V. Depos. nu. 10.

f Fag. Layman. ll. cc.

5. Quid ſi Depositarius utatur ad negotiationem dicta v. g. pecunia, vel frumento apud ſe Depositatis, retinerenè juſtè poterit ſibi lucrum ex ea negotiatione receptum?

Reſpondeo. Si id faciat, invito deponente, non poſſe docet Silveſter, e ſed lucrum eſſe dandum ipſi Deponenti, retentis ſolum expenſis, & æſtimatione ſui laboris. Sed poſſe, etiam ſi Deponens ſit Communitas, Magiſtratus, vel privatus homo quicumque, probabiliſſimum eſt, quia illud lucrum eſt partus induſtriæ Depositarii, & ex alia parte jam hic prompſus eſt reddere integrè, & ſine mora Depos. ſtatim, ac Dominus illud petierit.

A Depositario autem deberi Deponenti non ſolum rem ipſam depoſitam, ſed etiam damnum lucri ceſſantis, ſi forè aliquod factum fuit eidem Deponenti nullus ignorat. Ut etiam, quando res depoſita fuit ex illis, quæ functionem non recipiunt, qualis eſſet v. gr. veſtis, deberi item, quanti valet ejusmodi uſus, vel pueri ſciunt.

6. At peccatne is, qui ſic ſe gerit, Dominò præſertim poſitive invito?

Reſpondeo. Ita puto, ſed certè ad menſuram rationabilis involuntarii Dominò, quia aliqua tandem injuria mihi fit, ſi mea pecunia, quamvis ſine meo damno, tu velis uti, poſitive prohibente, unde & volente, ne illa pecunia depoſita tranſeat in Mutuum.

Alterius fidei committitur.

Vbi, an Depos. conſiſcatum reddendum ſit Fiſco?

7. Dictum eſt Quarè, (Alterius fidei committitur) nam propterea, ſi Depos. perit culpa Depositarii, obligabitur is ad reſtituendum tantundem.

8. Quod autem requiritur ad hanc obligationem inducendam culpa gravis, & quando hanc interveniſſe judicandum ſit, alibi diximus, ubi etiam notavimus, ſi caſu res depoſita pereat ſine Depositarii culpa, Dominò perire, quia, ſicuti Dominò eſt, ſic Dominò perit.

9. Quamvis autem tuæ fidei commiſſum ſit Depos. docet nihilominus Navarrus, alique, te debere depoſitum Fiſco reddere, ſi forè illud fuerit legitime conſiſcatum, quia publicatis bonis alicujus, Fiſco competunt illa bona, quare, & depoſita ubicunque inveniuntur. Verum contrarium ſuſtinet uterque Sà Genuinus, & expurgatus, h qui ſic habet: *Depos. dandum Fiſco, ſi ei omnia bona Deponentis ſunt adjudicata, ait Navarrus. Ego ei, qui depoſuit, reſtituendum crediderim, quoad ſorum conſcientia, niſi id Iudex prohibuiſſet. Hæc Sà quem citans ſequitur Leſſius, i addens poſſe etiam reſtiti Fiſco, quia etiam ipſe habet rem illam conſiſcatam ſibi vendicandi. Vide, quæ in hanc rem alibi k dixi.*

§. II.

Quis Deponens, Quis Depositarius eſſe poſſit?

1. Omnes ſi ratione utentes, qui rei alicujus adminiſtrationem habent, eam rem deponere apud Fidelem virum, imò & apud Infidelem, ſed ſuo periculo, poſſunt. Res hæc majore non indiget explicatione. Lega

Arot.